

कारकमिति तुमुण्वलौकियायां क्रियार्थामिति ण्वुलानेत्रोन्मीलनं कर्तुमित्यर्थः एतत्प्रकाशनं कृतमिति तृतीयेनान्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ प्रकाशनं विकसनं ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विटंकाः पक्ष्यपवेशनस्थानानि कपोतपालिकायां तु विटंकां पुंनपुंसकमित्यमरः ॥ ८८ ॥ सारोमज्जा ॥ ८९ ॥ विश्रामं त्यस्यामिति विश्रामश्छाया ॥ ९० ॥ आश्रमेति आश्रमवासिकस्थं ङिलः मौसलादिग्रंथः श्रुतिस्थानीयदीर्घशाखांतः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पुष्पधर्मः फलमोक्षः तदुभयं सत्याख्यं पुष्पं हि फलं वाचः सत्यमिति श्रुतेः अतएव क्रमात्स्वादुचच्छेद्यं च ॥ ९३ ॥ भारतसूत्रभूतश्लोकत्रयमाह मातुरिति मातुः सत्यवत्याः गांगेयस्य भीष्मस्य च

अज्ञानतिमिरांधस्य लोकस्य तु विचेष्टतः ॥ ज्ञानां जनशलाकाभिर्नेत्रोन्मीलनकारकं ॥ ८४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थैः समासव्यासकीर्तनैः ॥ तथा भारतसूर्येण नृणां विनिहतंतमः ॥ ८५ ॥ पुराणपूर्णचंद्रेण श्रुतिजोत्स्नाः प्रकाशिताः ॥ नृबुद्धिकौरवाणां च कृतमेतत्प्रकाशनं ॥ ८६ ॥ इति हासप्रदीपेन मोहावरणघातिना ॥ लोकगर्भगृहं कृत्स्नं यथावत्संप्रकाशितं ॥ ८७ ॥ संग्रहाध्यायबीजो वै पौलोमास्तीकमूलवान् ॥ संभवस्कंधविस्तारः सभारण्यविटंकवान् ॥ ८८ ॥ अरणीपर्व रूपाढ्यो विराटोद्योगसारवान् ॥ भीष्मपर्वमहाशाखोद्गोणपर्वपलाशवान् ॥ ८९ ॥ कर्णपर्वसितैः पुष्पैः शल्यपर्वसुगंधिभिः ॥ स्त्रीपर्वेषीकविश्रामः शांतिपर्वम हाफलः ॥ ९० ॥ अश्वमेधान्तरसस्त्वाश्रमस्थानसंश्रयः ॥ मौसलः श्रुतिसंक्षेपः शिष्टद्विजनिषेवितः ॥ ९१ ॥ सर्वेषां कविमुख्यानामुपजीव्यो भविष्यति ॥ पर्जन्यइव भूतानामक्षयो भारतद्रुमः ॥ ९२ ॥ सौतिरुवाच तस्य वक्षस्य वक्ष्यामि शश्वत्पुष्पफलोदयं ॥ स्वादुमेध्यरसोपेतमच्छेद्यममरैरपि ॥ ९३ ॥ मातुर्नि योगाद्भर्मात्मा गांगेयस्य च धीमतः ॥ क्षेत्रे विचित्रवीर्यस्य कृष्णद्वैपायनः पुरा ॥ ९४ ॥ त्रीनग्रीनिव कौरव्यान् जनयामास वीर्यवान् ॥ उत्पाद्य धृतराष्ट्रं च पांडुं विदुरमेव च ॥ ९५ ॥ जगाम तपसे धीमान् पुनरेवाश्रमं प्रति ॥ तेषु जातेषु वृद्धेषु गतेषु परमांगतिं ॥ ९६ ॥ अब्रवीद्भारतं लोके मानुषेऽस्मिन् महानृषिः ॥ जनमेजयेन पृष्टः सन् ब्राह्मणैश्च सहस्रशः ॥ ९७ ॥ शशास शिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके ॥ स सदस्यैः सहासीनः श्रावयामास भारतं ॥ ९८ ॥ कर्मांतरेषु यज्ञस्य चोद्यमानः पुनः पुनः ॥ विस्तरं कुरुवंशस्य गांधार्याधर्मशीलतां ॥ ९९ ॥ क्षत्तुः प्रज्ञां धृतिं कुंत्याः सम्यग्द्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं पांडवानां च सत्यतां ॥ १०० ॥ दुर्वृत्तंधार्तराष्ट्राणामुक्तवान् भगवानृषिः ॥ इदं शतसहस्रं तु लोकानां पुण्यकर्मणां ॥ १०१ ॥ उपाख्यानैः सह ज्ञेयमाद्यं भारतमुत्तमं ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रीं च क्रेभारतसंहितां ॥ १०२ ॥

नियोगात् ननु कामतः क्षेत्रे अंबिकादिषु क्रमेण धृतराष्ट्रादीन् जनयामास ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ तेषु धृतराष्ट्रादिषु जातेषु पुत्रपौत्रादिरूपेण प्रादुर्भूतेषु वृद्धेषु राज्यभागिषु पुत्रपौत्रादीनां राज्यार्थिनां परमांगतिं भृत्युंगतेषु ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ शशास त्वमेतान् भारतं श्रावयेत्याज्ञापितवान् ॥ ९८ ॥ कर्मांतरेषु कर्मच्छिद्नेषु ॥ ९९ ॥ क्षत्तुर्विदुरस्य ॥ १०० ॥ धार्तराष्ट्राणां दुर्योधनादीनां ॥ १०१ ॥ १०२ ॥